

Toto je jediný okamžik, ktorý máme

ZENOVÝ MAJSTER WU BONG

Úryvok z úvodnej reči na ústraní, ktoré sa konalo 17. júna 1990.

Jedna z vecí, ktorá nám nie je jasná v našom každodennom živote a uvedomíme si ju, keď sa na ňu pozrieme bližšie, ak o nej premýšľame, ak ju analyzujeme, že v našom živote nie je veľa „podstatných“ okamžikov – tých, ktoré majú veľkú dôležitosť a význam. Naš život, okamžik po okamžiku, sa skladá z veľmi všedných a malých vecí.

Je to určitá ľudská nevedomosť, že neprikladáme dostatočnú pozornosť týmto malým veciam. Ale malé veci sú tiež veľmi dôležité.

Rád by som vám povedal, ako vzniká lavína. Ak sa pokúsime zistiť, čo spôsobuje lavínu, pochopíme, že počiatočný impulz trvá len veľmi krátky okamžik. Možno niekto krikom uvoľní malý kameň a ten uvoľní väčšie atď. Len jedna malá navonok bezvýznamná vec môže prostredníctvom reťazovej reakcie viesť k významnému výsledku.

Rovnaké je to s praktikou. Často podceňujeme silu praktiky. Jeden deň, jedno ústranie, len prídete tu v nedeľu ráno a robíte to, čo robíte. Aký to má význam? Teraz tomu nerozumieme.

Zen nás učí nerozlišovať na dôležité a nedôležité. Je nevyhnutné, aby sme z momentu na moment boli pozorní, aby sme sa odovzdali každému okamžiku na sto percent. Nezáleží na tom, či to je významný okamžik alebo nie. Jediné čo je, je len tento moment.

Zdôrazňujem, že v skutočnosti jediná pravdivá vec, ktorú sme kedy mali, je tento moment. Minulosti sa nemôžeme dotknúť, budúcnosť uchopiť a ak sa pokúsime uchytiť prítomnosť, je už preč.

– Preložil Rasto Benko